

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/58/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210297
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312210297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako rodičia, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: Mgr. M. K., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., ul. J. A. č. XXXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1A a otca: Ing. V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., ul. J. A. č. XXXX/XX, o zvýšenie výživného na maloletého, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6P/41/2012-54 zo dňa 26. marca 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 6P/41/2012-54 zo dňa 26. 03. 2013 Okresný súd Čadca s účinnosťou od 01. 10. 2012 zvýšil výživné, naposledy určené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/130/2010-54 zo dňa 22. 11. 2010, so sumy 120 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, ktoré zaviazal platiť otec maloletého F. K., nar. XX. XX. XXXX, k rukám matky maloletého so splatnosťou vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Nedoplatok z titulu zvýšenia výživného za obdobie od 01. 10. 2012 do vyhlásenia rozsudku, vrátane splatného výživného za mesiac marec 2013, spolu vo výške 180 eur, otcovi maloletého povolil splácať v splátkach vo výške po 10 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným, počnúc prvou platbou výživného splatného po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky, alebo jej časti. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že naposledy bolo o rozsahu zákonnej vyživovacej povinnosti otca k maloletému rozhodnuté rozsudkom č. k. 8C/130/2010-54 zo dňa 22. 11. 2010, ktorým bolo zároveň manželstvo rodičov maloletého, uzavreté dňa 23. 10. 1982 rozvedené, maloletý F. bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matke a otca súd zaviazal povinnosťou prispievať na výživu dieťaťa sumou 120,- eur mesačne. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01. 12. 2010 (bezprostredne tejto úprave pomerov maloletého dieťaťa predchádzal rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 16P/54/2010-39 zo dňa 21. 05. 2010, právoplatný 08. 06. 2010, ktorým súd vo veci osobnej starostlivosti a výživného na maloletého rozhodol rovnako ako v rozsudku č. k. 8C/130/2010-54). Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel zhodne s matkou maloletého a kolíznym opatrovníkom k záveru, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje čiastočné zvýšenie predtým určeného výživného na maloleté dieťa. Konštatoval, že k podstatnej zmene pomerov popri zákonom predpokladanému (v ust. § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“) všeobecnému hľadisku zvýšenia životných nákladov v období

viac ako dvoch rokov od predchádzajúceho rozhodnutia súdu až do vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci, došlo vzhľadom na uplynulý čas predovšetkým na strane oprávneného maloletého dieťaťa - fyzicky i psychicky dospievajúceho chlapca, v tomto veku vyžadujúceho okrem zvýšenej pozornosti pri výchove (na čo by otec maloletého bez ohľadu na zánik manželského vzťahu s matkou maloletého nemal rezignovať, toľkož ak i po rozvoze maloletý s matkou bývajú v rodinnom dome v jeho vlastníctve) i všeobecne zvýšené výdavky na výživu - na stravu, výživové doplnky, oblečenie a obuv, ako i ďalšie, matkou uvedené veci osobnej potreby. Všeobecné zvýšenie životných nákladov sa vzťahuje i na výdavky súvisiace s plnením školských povinností, vrátane účasti na školských i mimoškolských aktivitách, podporujúcich zdravý vývin dieťaťa. Zvýšenú pozornosť a starostlivosť a s tým súvisiace nevyhnutné výdavky si vyžaduje i zistený zdravotný stav dieťaťa. Matka maloletého, ktorá bola od 01. 01. 2010 do 30. 06. 2010 nezamestnaná, bez príjmu, v zamestnaní u súčasného zamestnávateľa od 01. 07. 2010 mala priemerný hrubý zárobok 439,15 eur mesačne (podľa správy zamestnávateľa) a čistý príjem 360,- eur mesačne (podľa vyjadrenia matky maloletého), maloletý F. v čase predchádzajúceho rozhodnutia bol žiakom 5. ročníka základnej školy v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bol žiakom 7. ročníka základnej školy, trpel zdravotnými problémami z oblasti alergológie a ortopédie, ktoré mu pretrvávajú. Otec maloletého z pracovného pomeru u toho istého zamestnávateľa dosahuje priemerný čistý príjem, vrátane vyplateného daňového bonusu, vo výške 898,14 eur mesačne (podľa potvrdenia zamestnávateľa).

Prvostupňový súd mal za to, že čiastočné zvýšenie príjmu matky maloletého z pracovného pomeru oproti času predchádzajúceho rozhodovania je relatívne, plne konzumované všeobecným zvýšením životných nákladov za posudzované obdobie. Na strane otca maloletého možno v tomto smere hovoriť jednoznačne o v súčasnosti dosahovanom nižšom príjme z pracovného pomeru. Na druhej strane oproti predchádzajúcemu obdobiu finančne neprispieva na výživu plnoletého syna R.. Jediná zákonná vyživovacia povinnosť, ktorá ho zaťažuje, je súdom určené výživné voči maloletému synovi F.. Okresný súd okrem všeobecných zákonných hľadísk v ust. § 75 Zákona o rodine pri svojom rozhodovaní o výške výživného a posudzovaní pomerov oboch rodičov ako povinných z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, predovšetkým otca maloletého ako rodiča, ktorý na rozdiel od matky nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, ďalej v prejednávanej veci kladol osobitný dôraz:

- na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine);
- na osobnú starostlivosť len jedného z rodičov o maloletého - matky (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine), vzhľadom na vek a zdravotný stav dieťaťa stále v značnej miere nahradzujúcu plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vo finančnej forme, o to viac kladúc dôraz na kompenzáciu finančným zabezpečením výživy dieťaťa druhým rodičom, ktorý osobnú starostlivosť dieťaťu neposkytuje - otcom, zohľadňujúc pritom v jeho prospech v súlade s tým istým zákonným ustanovením i poskytovanie bývania maloletému a matke v dome, ktorého je väčšinovým spoluvlastníkom, za finančne zvýhodnených podmienok;
- na prednosť výživného na deti pred inými výdavkami rodičov, nehľadiac potom pri posudzovaní ich pomerov ako povinných z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu na také výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods.5 Zákona o rodine).

Napokon okresný súd konštatoval, že určený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletému zodpovedá zisteným a obomi rodičmi maloletého v priebehu konania podrobne deklarovaným osobným a majetkovým pomerom. S prihliadnutím na zistené zmeny pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa, odôvodňujúce čiastočnú zmenu predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca a uprednostňujúc pritom práve záujem maloletého dieťaťa, prvostupňový súd návrhu matky maloletého ako navrhovateľky ako dôvodnému čiastočne vyhovel, bez toho, aby v konaní podľa § 81 ods. 1 O. s. p. bolo túto skutočnosť potrebné zdôrazniť i osobitným (čiastočne zamietavým) výrokom rozsudku, za podmienok podľa ust. § 78 ods.1, ods. 3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods. 1, ods. 2 O. s. p., zvýšením výživného na maloletého s účinnosťou odo dňa podania návrhu na súd (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine) zo súčasnej sumy 120,- eur na 150,- eur mesačne, ktoré výživné podľa názoru okresného súdu zodpovedá tak zisteným schopnostiam a možnostiam oboch rodičov ako povinných, ako aj opodstatneným nárokom oprávneného maloletého dieťaťa.

Vzhľadom na zvýšenie výživného okresný súd vyčíslil nedoplatok vzniknutý z tohto titulu, vrátane v čase vyhlásenia rozsudku súdu splatného výživného za mesiac marec 2013 (vypočítaný ako rozdiel medzi sumou doterajšieho výživného a sumou rozsudkom zvýšeného výživného v jednotlivých mesiacoch od 01. 10. 2012 až do vyhlásenia tohto rozsudku) spolu vo výške 180,- eur, ktorý otcovi maloletého povolil splatiť v primeraných splátkach po 10,- eur mesačne, za podmienok stanovených vo výrokovej časti rozsudku (§ 160 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O. s. p., pretože išlo o konanie vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom preto účastníkom právo na náhradu trov nepatrí.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal otec dieťaťa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytykal to, že na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tiež aj nesprávne právne posúdenie veci.

Poukázal na to, že matka podľa jeho názoru nezvláda výchovu maloletého syna F. a nesprávne hospodári s finančnými prostriedkami, ktoré dostáva na maloletého. Nesprávne a ničím nepreukázané je tiež tvrdenie okresného súdu, že odvolateľ finančne neprispieva v súčasnosti už plnoletému synovi R.. Tým, že matka úmyselne neprispieva pravidelnou mesačnou platbou na zálohové úhrady plnení súvisiacich s užívaním domu patriaceho otcovi dieťaťa vznikajú jej „zbytočne“ náklady spojené s trovami konaní, v ktorých platby musí otec dieťaťa vymáhať. Pritom mesačný príjem matky na maloletého F. pre jeho potreby k dátumu podaniu návrhu na zvýšenie výživného bol 163,57 eur (120,00 eur - výživné platené otcom maloletého F., 21,03 eur - daňový bonus, 22,54 eur - prídavok na maloletého F.).

Financie poskytované matke maloletého F. spojené s priamymi platbami súvisiacimi s jeho životnými potrebami po započítaní všetkých príjmov ako aj výhod plynúcich z užívania domu boli pri podaní návrhu vo výške 243,57 eur (163,57 eur priame príjmy + 80,00 eur príjmy z užívania priestoru domu v rozsahu bytu 4 + 1 s príslušenstvom).

Financie otca maloletého F., ktoré má reálne na svoju potrebu po odpočítaní výživného a platieb za prevádzku a údržbu domu sú vo výške 333,65 eur mesačne (764,65 eur - príjem z pracovného pomeru mínus náklady: 120,- eur - výživné na maloletého F., 261,- eur - mesačné poplatky za plnenia, 50,- eur - minimálne náklady na prevádzku a údržbu domu).

Na životné potreby maloletého syna F. majú prispievať obaja rodičia podľa svojich schopností a možností. Zároveň je potrebné posudzovať vzťah oboch rodičov tak, aby bol dostatočne vyvážený k prospechu maloletého F. a neobmedziť účasť otca iba na funkciu platenia vo forme peňazí, ak navyše je preukázané priamo z vyjadrení matky maloletého F., že svoju osobnú starostlivosť nedostatočne vykonáva, čo sa prejavuje v nesprávnej výchove maloletého F., ktorá vedie až k deliktom krádeže peňazí vlastnému otcovi. Zákon stanovuje povinnosti aj práva obojmu rodičom a odvolateľ ako otec dieťaťa sa chce podieľať na výchove maloletého F. aj osobnou starostlivosťou, najmä v tomto období, keď dospieva. Môže zabezpečiť jeho doučovanie matematiky a sumu 20,- eur mesačne nemusí matka maloletého F. platiť. Jej prístup je zameraný iba na získavanie „svojich“ finančných a ďalších výhod prostredníctvom maloletého syna F., pričom tieto nevie účelne vynaložiť na jeho životné potreby. Matka maloletého F. pravidelne ročne platí poplatky za právne služby, ktoré vyplývajú z jej úmyselného neplatenia alikvotných častí základných plnení za dom (plyn, elektrina, voda), čo činí minimálne ďalších 40,- eur mesačne (480,- eur ročne, ak berieme do úvahy štyri právne úkony v sadzbe 120,- eur). Z uvedeného je zrejmé, že matka maloletého F. svojím prístupom mesačne „vyhodí“ 60,- eur (40,- eur - právne zastupovanie, 20,- eur - doučovanie matematiky syna F.). Ničím tiež nebolo preukázané, že mesačné výdavky spojené s pravidelnou starostlivosťou o pokožku maloletého F. sú v sume 20,- eur mesačne. Životná úroveň vyživovaného dieťaťa a jeho rodiča má byť vyvážená, čo v tomto prípade súd prvého stupňa s prihliadnutím na všetky okolnosti nemal preukázané. Nepravdivé tvrdenia matky maloletého F. prvostupňový súd vôbec nepreskúmal a námietky otca dieťaťa voči ich účelovosti, pri svojom rozhodovaní, vôbec nebral do úvahy.

V čase podania návrhu mesačný príjem matky na maloletého F. bol v sume 163,57 eur a po spočítaní s príjmom matky z pracovného pomeru 445,74 eur je spoločná suma pre domácnosť 609,31 eur. Príjem otca dieťaťa po odpočítaní preukázaných platieb bol v zostatkovej hodnote 333,65 eur, ktorý pokrýval aj ďalšie výdavky súvisiace s jeho zdravotným stavom. Príjem domácnosti matky maloletého je dostatočný, keď navyše otec dieťaťa poskytuje a zabezpečuje ďalšie životné potreby maloletému synovi, ktoré súvisia s bývaním. Chce prispieť aj osobnou starostlivosťou v oblasti jeho vyučovania a výchovy.

Pri rozhodovaní o potrebách maloletého F. by mal súd brať do úvahy všetky okolnosti, ktoré sa týkajú odvolateľovho postavenia ako rodiča a s tým súvisiacich jeho schopností a možností. Týka sa to jeho možností udržať v spôsobilom stave dom, v ktorom býva aj maloletý F. spolu s matkou.

Matka dieťaťa v podanom vyjadrení zo dňa 26. 05. 2013 odvolací súd žiadala, aby rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

V bližších podrobnostiach uviedla, že otec sa v odvolaní nekompetentne vyjadruje k zdravotnému stavu maloletého syna F., keď spochybňuje odborný posudok detského lekára. Tvrdí, že nemá kladný vzťah

k nemu ako k otcovi, nemá správne návyky, výchova sa uberá nesprávnym smerom a do konca ho krivo obviňuje s ničím nepodložených opakovaných krádeží. Ako dôkaz o spôsoboch jeho výchovy, stredoškolského pedagóga, predložila rozhodnutie o uložení sankcie za priestupok Č. j.: PS 74/2010-Mr z 10. 2. 2010, v ktorom Obvodný úrad Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy uznáva otca dieťaťa vinným - zo spáchania priestupku, ktorého sa „dopustil úmyselným narušením občianskeho spolunažívania iným hrubým správaním tým, že dňa 21. 12. 2009 v čase okolo 15:30 h v mieste trvalého bydliska sa bezdôvodne vyhrážal svojej manželke V. K., že jej prestane dávať peniaze a že ju spolu s deťmi -vyhodí z domu na ulicu“

Pokiaľ sa týka tvrdení otca dieťaťa o finančnej pomoci staršiemu synovi R., o týchto svedčí to, že za celé päťročné štúdium mu prispel čiastkou 100 eur. Syn je vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, kedy sa stále usiluje hľadať si zamestnanie. Svojou snahou popri škole si zohnal brigádu v Kauflande SR, v. o. s. v Čadci, čím mu poberaná dávka v hmotnej núdzi bola o 75 % znížená - príloha č. 2. Synov príjem predstavuje hmotnú núdzu, čo nie je ani životné minimum. Z týchto dôvodov syn potrebuje ešte našu finančnú pomoc, ktorú sa žiaľ od svojho otca Ing. V. K. nedočkal ako on sám zavádzajúco tvrdí. Čo sa týka financií poskytovaných otcom maloletému F. je potrebné v prvom rade uviesť, že do vysporiadania BSM užívajú nehnuteľnosť obidvaja bývalí manželia spoločne - bezpodielovo. Takže výpočty údajných tzv. nadštandardných priestorov a výhod, či nákladov na základe plnenia za dom, uvádzaných odvolateľom sú ničím nepodložené a vyriešené rozhodnutím súdu č. k. 16C/46/2012-32 zo dňa 12. 09. 2012 v ktorom na základe relevantných dokladov stanovil matke výšku podielu na nákladoch. Otec vo svojich tvrdeniach zmätočne započítava daňový bonus do priamych príjmov, spomínaných 70,- Eur platených matkou trvalým príkazom z č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX sa záhadne do jeho príjmu nepočíta - vid' príloha č. 3 a rodičovský príspevok je príspevok štátu dieťaťu a nie otcovi.

Matka otcovi dieťaťa nebráni, aby zobral maloletého syna na dovolenku k moru, či svoje výlety, aby predplatil záujmové krúžky, športovú činnosť, centrum voľného času, bral ho na kultúre, spoločenské, či športové podujatia, jej však to finančná situácia nedovoľuje.

Opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ustanovením § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“).

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t. j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napríklad o také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť tiež vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacej povinnosti povinného, ale ja invalidita povinného a pod.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - otec dieťaťa ako aj v písomnom vyjadrení matka dieťaťa konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Porovnávajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase posledného rozhodnutia o výživnom s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, dospel aj odvolací súd k záveru, že došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. V tomto smere si okresný súd správne všimol, tak odstup času od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti a s tým súvisiaci vývoj životných nákladov vynakladaných na maloletého, ako aj to úbytok jednej vyživovacej povinnosti otca na syna R.. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, pravdou je, že od posledného rozhodnutia sa matka dieťaťa zamestnala a v súčasnosti má pravidelný mesačný príjem, avšak na druhej strane ako je už uvedené otcovi dieťaťa jedna vyživovacia povinnosť ubudla. Taktiež argumentácia výdavkami otca dieťaťa neobstojí, pretože v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov a preto si je otec dieťaťa povinný korigovať svoje výdavky tak, aby si v prvom rade zabezpečil plnenie vyživovacej povinnosti. Oboznámiac sa s výsledkami vykonaného dokazovania bol aj odvolací súd bol toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa platiť prvostupňovým súdom určené zvýšené výživné. Samotný odvolateľ neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci vrátane tých, na ktoré poukázal otec dieťaťa, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.